

EL M19, DE LA LLUITA ARMADA
A LA SOCIALDEMOCRÀCIA

Esperança de pau a Colòmbia

Antoni Castel

L'acord signat fa unes dies entre el govern colombià i la guerrilla del Moviment 19 d'abril (M-19) obre esperances de pau en un país on la violència és present a tot arreu. El M-19, bastant afeblit després del fracàs en l'intent de prendre el Palau de Justícia, l'any 1985, abandona la lluita armada i s'integra en la vida política colombiana, segurament com a formació socialdemòcrata, una ideologia que atrau els seus dirigents, en especial el comandant Carlos Pizarro. Assolida la pau amb el M-19, resten tres grups insurgents: les Forces Armades Revolucionàries Colombianes (FARC, comunistes), l'Exèrcit d'Alliberament Nacional (EAN, castristes) i l'Exèrcit Popular d'Alliberament (EPA, maoistes). El més intransigent dels tres és l'EAN, dirigit pel sacerdot aragonès Francisco Pérez i actua a les zones d'extracció de petroli, on ha aconseguit una certa influència i prestigi entre els camperols. L'EAN, on milita el ja mític Camilo Torres, es nega a dialogar amb el govern, prosseguint els atacs contra els oleoductes de les empreses que no li paguen l'impost i segrestant industrials i terratinents per recaptar fons.

Membres del M-19.

Les FARC i l'EPA mantenen reunions periòdiques amb delegats governamentals per acabar de dissenyar un acord que permeti la integració dels guerrillers en la vida civil, un objectiu encara complicat. Les FARC, el grup guerriller numèricament més important, veu amb un cert recel les promeses d'un govern que ha estat incapaç d'aturar les matances dels militants de la Unió Patriòtica (UP), una coalició dominada pels comunistes, vinculada a l'organització insurgent. En menys de tres anys han mort 800 membres de la Unió Patriòtica en mans dels grups paramilitars dirigits pels narcotraficants i en connivència amb l'Exèrcit. □

L'ESTAT HEL·LÈNIC, DE LA CATARSI
A LES URNES

La tragèdia grega

Antoni Reig

Grècia viu en plena *catarsi* i en pre-campanya electoral. Les eleccions del passat 18 de juny van posar fi a vuit anys de govern dels socialistes del PASOK i va crear-se un gabinet impensable en condicions de normalitat ja que la dreta conservadora va aliar-se amb els comunistes. La raó està en el fet que els vuit anys de govern socialista han donat per a molt i han multiplicat els escàndols per afers de corrupció. D'aquí la necessitat d'un període de *catarsi* o purificació de la vida política grega que implica la compareixença als tribunals de justícia de l'ex-primer mi-

nistre Andreas Papandreu i els seus més immediats col·laboradors.

El passat 28 de setembre el Parlament grec decidia per majoria absoluta aixecar la immunitat parlamentària a Papandreu i enviar-lo a judici per la seva presumpta implicació en l'afer Koskotas. Ja abans s'havia decidit també que fossin els tribunals els que establissin la seva suposada implicació en un altre afer d'escoltes telefòniques i en un afer d'exportació fraudulenta

Papandreu i Dimitra Liani.

de blat de moro, i queda pendent un afer de comissions en una compra d'avions militars. En tots aquests afers apareixen implicats Papandreu i alguns dels que eren els seus ministres, però el més seriós es l'afer Koskotas, un banquer que dirigia el Banc de Creta que ha denunciat un seguit de corrupteles econòmic-polítiques en favor del PASOK i de Papandreu de les quals va ser protagonista.

El fet es que la *catarsi* es produeix en període pre-electoral donat que el 6 d'octubre dimiteix el govern conservador-comunista per donar pas a unes noves eleccions legislatives.

Grècia viu moments agitats, amb una forta efervescència política deguda al seguit d'escàndols político-econòmics que impliquen una figura tan popular com Papandreu, que ha vist augmentada la seva fama durant els últims anys amb la seva agitada vida particular i amb el recent casori amb l'exhostessa Dimitra Liani, molt més jove que ell. En definitiva hi ha tots els ingredients necessaris per atreure l'atenció del gran públic: poder, corrupció, sexe, diners... □